

# Tova Mozard på Cecilia Hillström Gallery

KONSTEN.NET [konsten.net/tova-mozard-pa-cecilia-hillstrom-gallery-2](https://konsten.net/tova-mozard-pa-cecilia-hillstrom-gallery-2)

Joanna Persman

13 november 2023



Hollywood! Visionärt och konservativt. Tolerant och fördomsfullt. Alldeles underbart och alldeles förskräckligt. Allt på en gång. Hollywood är en av de mest kända platserna i världen, där verklighet och fiktion skarvlöst flyter samman och där drömmar föds och krossas på löpande band. Russ Kingston är en av de oräkneliga som har lockats av underhållningsbranschens oemotståndliga cirkus. Han bor utanför Los Angeles, drömmer stort och lever fattigt. Under tiden tar han de statistjobb som ställs till buds. Tova Mozard har känt Russ i 20 år. Som student vid UCLA hoppade hon in som statist i en indiefilm och det var så de träffades. En djup vänskap har vuxit fram genom åren.

I Mozards filmverk *ILOVERUSS* får Kingston sitt livs enda huvudroll – han spelar sig själv med allt vad detta innebär. Vem är den riktiga Russ? Mest sig själv när han får spela någon annan? Kameran bekräftar hans ego som den stora filmstjärna som ingen har upptäckt.



Tova Mozard, Pool, 2023

Det dokumentära och fiktiva flyter samman när Mozard följer den åldrande skådespelaren. På tre stora skärmar på Cecilia Hillström Gallery hypnotiseras jag av denna märkliga, fragmentariska berättelse, om ett liv som på något vidunderligt sätt är lika tragiskt som storslaget, lika vackert som eländigt. Det skulle lätt kunna bli groteskt. Men till Mozards styrkor hör är att med kameran förmedla ömhet utan att förminska, visa styrka i svaghet och göra en statist till en hjälte. Hon och Russ är inte alltid överens. Men det är Russ perspektiv som är viktigast här.



Tova Mozard, ILOVERUSS, 2023, installationsbild. Foto: Jean-Baptiste Béranger. Courtesy Cecilia Hillström Gallery

De osynkroniserade bilderna projiceras på olika skärmar samtidigt. Det som till att börja med är irriterande visar sig kongenialt. Beträktaren tvingas helt enkelt att vara alert. Här avspeglas också livet självt som aldrig följer ett enda spår utan pågår helt oavsett.

De flesta scenerna utspelar sig i Russ trånga lägenhet, där möblerna är få medan högarna med prylar som staplas längs väggarna är desto flera. Kameran förmedlar en känsla av klaustrofobi. Russ sittande i trappan. Russ i rummets hörna. Russ i sin säng. Russ pratar. Russ sjunger. Russ skådespelar.

Det kaliforniska solljuset sipprar in genom persiennerna. Det mesta är lite mer skimrande gult än vi är vana vid här i Norden. Skimrande, men också aningen suddigt, som om en slöja av damm la sig över drömmarna. Det är oglamoröst, vemodigt och ensamt. Men också vackert. Varje scen trollbinder med sina frågor utan svar. Kommer vi närmare Russ? Eller försvinner han mer och mer bakom sina olika skepnader?





Tova Mozard, Poppy flowers, 2023

Tova Mozard osäkrar skickligt gränsen mellan verklighet och fiktion, och har länge intresserat sig för populärkulturen och dess klichéer. Hennes karaktäristiska bildspråk har en säregen färgpalett, ljussättning och komposition. Där återkommer ständigt referenser till film (Alfred Hitchcock och David Lynch), teater och konst (Edvard Hopper och David Hockney). Russ historia, gestaltad av honom själv, blir ett slags metaberättelse om Hollywood och skådespeleriets villkor men också en existentiell betraktelse. Den största huvudrollen tilldelas vi redan vid födseln. Resten går ut på att inte degraderas till en statist i sin egen livsberättelse.

### ***Joanna Persman***

*Cecilia Hillström Gallery, Hudiksvallsgatan 8, Stockholm. Pågår 21 oktober – 16 december 2023*